

STM

Lausuntopyyntö

15.06.2020

VN/8871/2019

Lausuntopyyntö hallituksen esitysluonnoksesta eduskunnalle sosiaali- ja terveydenhuollon sekä pelastustoimen järjestämisen uudistusta ja maakuntien perustamista koskevaksi lainsäädännöksi

Johdanto

Sosiaali- ja terveysministeriö, sisäministeriö ja valtiovarainministeriö valmistelevat sosiaali- ja terveydenhuollon uudistusta ja maakuntien perustamista sekä pelastustoimen järjestämisen uudistusta hallitusohjelman mukaisesti. Sosiaali- ja terveysministeriö, sisäministeriö ja valtiovarainministeriö pyytävät jakelussa mainituilta tahoilta lausunnot liitteenä olevasta luonnoksesta hallituksen esitykseksi. Myös muut kuin jakelussa mainitut tahot voivat antaa asiassa lausuntonsa.

Tausta

Pääministeri Sanna Marinin hallituksen ohjelman mukaisesti Suomessa toteutetaan sosiaali- ja terveydenhuollon ja pelastustoimen uudistus ja perustetaan maakunnat. Uudistuksessa on hallitusohjelman mukaisesti tavoitteena kaventaa hyvinvointi- ja terveyseroja, turvata yhdenvertaiset ja laadukkaat sosiaali- ja terveystalvet kaikille suomalaisille, parantaa palveluiden saatavuutta ja saavutettavuutta, turvata ammattitaitoisen työvoiman saanti, vastata yhteiskunnallisten muutosten mukanaan tuomiin haasteisiin ja hillitä kustannusten kasvua.

Pelastustoimen uudistuksen tavoitteena on turvata pelastustoimen palvelujen saatavuus, kattavuus ja laatu myös tulevaisuudessa. Uudistuksen tavoitteena on kehittää ja tukea pelastustoimen valtakunnallista tehokkuutta ja yhdenmukaisuutta. Uudistuksella vastataan pelastustoimen haasteisiin vahvistamalla toimialan valtakunnallisia voimavaroja, kehittämällä toimialan johtamista ja ohjausta sekä tiivistämällä alan toimijoiden yhteistyötä. Tavoitteena on varmistaa myös, että maakuntien pelastuslaitoksilla on mahdollisuus tuottaa ensihoitopalveluja koko maassa. Näin varmistetaan jatkossakin pelastustoiminnan ja ensihoidon palvelutuotannon toiminnallinen ja kustannustehokkuus.

Pyydämme arvioimaan lausunnoissanne näiden tavoitteiden toteutumista ehdotetuilla säännöksillä.

Tavoitteet

Lausuntopyynnön kohteena olevalla hallituksen esitysluonnoksella ehdotettaisiin säädettäväksi uuden hallintotason perustamisen ja toiminnan kannalta keskeiset lait, joita olisivat maakuntalaki, laki sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisestä, laki pelastustoimen järjestämisestä sekä niiden yhteinen voimaannpanolaki, maakuntien rahoituslaki sekä

ehdotukset kuntien rahoitusta koskevan lainsäädännön, verolainsäädännön, maakuntien ja kuntien henkilöstöä koskevan lainsäädännön sekä eräiden yleishallintoa koskevien lakien muuttamiseksi. Perustettaville uusille maakunnille siirrettäisiin vastuu sosiaali- ja terveydenhuollon sekä pelastustoimen järjestämisestä.

Luonnoksen sisältämä sote-maakuntien laskennallinen rahoitusmalli perustuu pääosin tarveperusteiseen ja olosuhdetekijät huomioivaan rahoitukseen. Muun ohella lausunnoissa pyydetään kiinnittämään erityistä huomiota ja lausumaan siitä, kuinka rahoitusratkaisun eri määräytymistekijät vastaavat sote-maakunnille niiden lakisääteisten tehtävien rahoitustarvetta. Sote-maakuntien laskennallista rahoitusmallia tarkastellaan uudelleen lausuntopalautteen perusteella.

Lisäksi pyydämme maakuntajaon osalta lausumaan kahdesta vaihtoehdosta, joissa Enonkoski, Rantasalmi, Savonlinna ja Sulkava sijoittuisivat vaihtoehtoisesti joko Pohjois-Savon maakuntaan taikka nykyisen maakuntajaon mukaisesti Etelä-Savon maakuntaan. Näiden vaihtoehtojen vaikutuksia on esitelty hallituksen esitysluonnoksen vaikutusarvioinnin taustamuistiossa, liitteessä 3. Lausuntokyselyssä on aluejaosta kohdennetut kysymykset sekä mahdollisuus perustella vastausta vapaamuotoisesti. Myös aluejako ratkaistaan lausuntokierroksen jälkeen.

Vastausohjeet vastaanottajille

Lausuntopyyntöön vastataan sähköisessä lausuntopalvelussa. Lausuntoa varten esitetään kohdennettuja kysymyksiä, joita on mahdollisuus perustella. Lisäksi vastaajalla on mahdollisuus antaa vapaamuotoisia kommentteja ja esittää yksilöityjä säädösmuutosehdotuksia. Lausuntopyyntö on laaja ja jaettu aihekokonaisuuksittain eri osioihin.

Kyselyyn voi vastata suomeksi tai ruotsiksi.

Vaihtoehtoisesti vastaaja voi jättää avoimen lausunnon. Annetut lausunnot otetaan huomioon hallituksen esityksen viimeistelemisessä. Annetut lausunnot ovat julkisia.

Kirjallisen lausunnon voi myös lähettää sähköisesti osoitteeseen kirjaamo@stm.fi. Saatteessa pyydetään mainitsemaan asianumero VN/8871/2019.

Postitse lausunnon voi toimittaa osoitteeseen:

Sosiaali- ja terveysministeriö
PL 33
00023 VALTIONEUVOSTO

Aikataulu

Lausunnot pyydetään toimittamaan 25.9.2020 klo 16.00 mennessä. Annetut lausunnot ovat julkisia. Lausuntoyhteenvedossa otetaan huomioon vain määräaikaan saapuneet lausunnot.

Valmistelijat

Lisätietoja lausuntopyynnöstä antavat:

Pääsihteeri Päivi Salo STM, p. 0295 163 113, paivi.salo@stm.fi

Hallitusneuvos Auli Valli-Lintu STM, p. 0295 163 463, auli.valli-lintu@stm.fi

Taustatiedot

Onko vastaaja

- **kunta**
- sosiaali- ja terveydenhuollon kuntayhtymä tai yhteistoiminta-alue
- maakunnan liitto
- muu kuntayhtymä tai kuntien yhteistoimintaelin
- valtion viranomainen
- järjestö
- joku muu

Vastaaajatahon virallinen nimi

Mäntyharjun kunta

Vastauksen kirjanneen henkilön nimi ja mahdolliset yhteystiedot

Viranomaisille: Lausunтовastauksen käsitelleen toimielimen nimi ja käsittelypäivämäärä

Mäntyharjun kunnanhallitus 21.9.2020

Kysymykset

Kysymyksiä uudistuksen tavoitteista

1. Voidaanko esityksellä kaventaa väestön terveys- ja hyvinvointieroja sekä parantaa palvelujen yhdenvertaista saatavuutta? Jos ei, niin miten ehdotusta tulisi siltä osin muuttaa?

Kyllä pääosin. Kuitenkin on muistettava, että väestön terveys- ja hyvinvointiin vaikuttavat monet muutkin asiat kuin sote-palvelut, kuten esimerkiksi varhaiskasvatus, perusopetus ja kulttuuri- ja liikuntapalvelut. Koska sote-palvelut siirtyvät pois kuntien järjestämisvastuusta, syntyy yksi uusi rajapinta kuntien ja maakuntien välille. Asiakkaan yhdenvertaiset ja sujuvat palvelut edellyttävät yhteistyötä kuntien ja sote-maakunnan toimijoiden kesken yhteistyön eri tasoilla. Tämän rajapinnan yhteensovittamista ei ole otettu esityksessä riittävästi huomioon. On myös otettava huomioon kuntien ja alueiden erilaisuus. Kuntiin jäävien tehtävien rahoitus on turvattava. Tätä ei riittävästi tuoda esityksessä esille.

Palvelujen satavuus ja toimivuus vaativat myös sitä, että palveluiden järjestäjällä on siihen riittävät resurssit. Tähän pyritään esityksen mukaisella tavoitteella, joka on "nykyistä kantokykyisempien toimijoiden yhtenäinen sosiaali- ja terveydenhuollon ja pelastustoimen

palvelurakenne.” Tavoitteen saavuttamisen keskeinen ehto on se, että tavoitteita lähdetään toteuttamaan myös Etelä-Savon osalta toiminnallisesti ja taloudellisesti yhtenäisen maakunnan muodostamalla kokonaisuudella, eli vuoden 2021 alun mukaisen maakuntajaon pohjalta 12 eteläsavolaisen kunnan kesken (nykyinen aluejako pl. Heinävesi ja Joroinen).

2. Voidaanko esityksellä kehittää pelastustoimen palvelujen saatavuutta, yhdenmukaisuutta ja vaikuttavuutta valtakunnallisesti, alueellisesti ja paikallisesti? Varmistaako esitys pelastustoimen pelastustoiminnan ja sosiaali- ja terveystoimen ensihoitopalvelujen synergiahyödyt? Jos ei, miten ehdotusta tulisi kehittää?

Esityksen mukaan valtion ohjaus vahvistuu, mikä yhdenmukaistaa palveluita kansallisesti. Alueellisesti ja paikallisesti esitys on kuitenkin haasteellinen. Maakuntajaon muuttaminen esitetyllä tavalla heikentää Etelä-Savon pelastuslaitoksen toimintamahdollisuuksia. Pelastuslaitos on toiminut vuodesta 2004 alkaen nykyisen Etelä-Savon maakuntaan alueella. Toimintaa on kehitetty siten, että palveluita voidaan tuottaa joustavasti ja henkilöstöä hyödynnetään mahdollisimman monipuolisesti koko maakunnan alueella.

Savonlinnan alueen siirtyminen Pohjois-Savon maakuntaan tarkoittaa käytännössä sitä, että pelastuslaitoksen käytettävissä olevat henkilöstö- ja muut resurssit pienenevät oleellisesti ja se puolestaan heikentää Etelä-Savon pelastuslaitoksen toimintamahdollisuuksia. Etelä-Savon pelastuslaitos on pystynyt pienillä resursseilla kehittämään omia palveluitaan monipuolisesti ja maakuntajaon muuttaminen vaarantaa vakavalla tavalla Etelä-Savon pelastuslaitoksen toimintaedellytykset myös kehittämistoiminnan osalta. Uudistuksen tavoitteiden mukaista on, että Etelä-Savon sote-maakunta muodostuu vuoden 2021 alun mukaisen maakuntajaon pohjalta 12 eteläsavolaisen kunnan kesken.

Esitetty rahoituskriteeristö on sinänsä perusteltua, mutta vaarana on silloin se, että alueelliset ja paikalliset tarpeet palvelutuotannon kehittämisessä jäävät huomiotta. Esitys synnyttää merkittävän jännitteen alueellisen palvelutarpeen ja paikallisten riskien sekä valtion ohjauselementtien välille. Pelastustoimen palvelujen vaikuttavuuden parantaminen ja yhteiskunnallisen hyödyn kasvattaminen perustuu riskien tunnistamiseen ja riskiperusteisen valittuihin toimenpiteisiin. Rahoituksessa jää kokonaan huomioimatta vapaa-ajanasutuksen vaikutus pelastustoimeen.

Etelä-Savossa esitys mahdollistaa sen, että pelastustoimen pelastustoiminnan ja sosiaali- ja terveystoimen ensihoitopalvelujen synergiahyödyt on mahdollista hyödyntää täysimääräisesti.

3. Toteutuuko demokratia esityksessä riittävällä tavalla? Jos ei, miten esityksen kansanvaltaisuutta voisi vahvistaa?

Osittain. Uudistuksessa luodaan kuntia suuremmalla alueella toimivat itsehallinnolliset maakunnat. Itsehallinnon perusteita ovat mm. mahdollisuus päättää toiminnastaan ja taloudestaan. Esityksen mukaan maakunnilla on mm. rajatut lakisääteiset tehtävät, tiukka valtion ohjaus ja rahoitus, joten todellinen päätösvalta on vähäistä ja siten myös päättäjien vaikuttamismahdollisuudet. Maakunnan mahdollisuuksia sopia esimerkiksi maakunnan kuntien kanssa tehtävien järjestämisvastuusta, tulisi lisätä.

Koska koko maakunta on yhtenä vaalipiirinä, on haasteellista saada kattava alueellinen edustus maakuntavaltuustoon. Tämä heikentää erityisesti pienempien kuntien asukkaiden osallistumis- ja vaikuttamismahdollisuuksia.

Kysymyksiä sote-maakuntalaista

4. Muodostaako sote-maakuntalaki tarkoituksenmukaisen yleislain tulevien sote-maakuntien hallinnon ja talouden järjestämiselle?

- kyllä
- kyllä pääosin**
- ei pääosin
- ei
- ei kantaa

5. Sote-maakuntalain 6 §:ssä säädetään maakunnan mahdollisuudesta alueellaan ottaa hoitaakseen sen lakisääteisiä tehtäviä tukevia tehtäviä sekä harjoittaa vähäriskistä liiketoimintaa, joka tukee sen lakisääteisten tehtävien toteuttamista. Tukeeko ehdotettu sääntely maakunnan itsehallinnon toteuttamista?

- kyllä
- kyllä pääosin
- ei pääosin
- ei**
- ei kantaa

Itsehallintoon kuuluu mahdollisuus päättää toiminnasta ja taloudesta. On tarpeetonta kaventaa maakunnan itsehallintoa rajoittamalla maakunnan mahdollisuuksia päättää järjestämisvastuulleen kuuluvien tehtävien hoidosta.

6. Sote-maakuntalain 5 luvussa säädetään sote-maakunnan asukkaiden osallistumisoikeuksista. Ovatko osallistumisoikeudet turvattu esityksessä riittävällä tavalla?

- kyllä
- kyllä pääosin**
- ei pääosin
- ei
- ei kantaa

7. Sote-maakuntalain 8 luvussa säädetään sote-maakuntien yhteistoiminnasta. Onko siitä esitetty säädettäväksi sote-maakuntien toiminnan ja yhteistyön näkökulmasta tarkoituksenmukaisesti?

- kyllä
- kyllä pääosin
- ei pääosin
- ei**
- ei kantaa

Esityksessä on huomioitu kohtuullisesti maakuntien välinen yhteistoiminta. Kuitenkin puutteellisuutta on siinä, miten huomioidaan yhteistoiminta, jota jo tällä hetkellä tehdään esim. erityishuollon kuntayhtymissä. Vaalijala on Savon erityishuoltopiirin kuntayhtymä ja valtakunnallisten erityisten sosiaali- ja terveystalujen julkinen palvelutuottaja. Sen kotipaikka on Pieksämäki ja kotimaakunta Etelä-Savo. Palveluyksiköitä sillä on kolmen maakunnan alueella (Pohjois-Savo, Etelä-Savo ja Keski-Suomi) ja se tarjoaa palveluita tällä hetkellä 15 maakuntaan Suomessa.

Lakiluonnos lähtee siitä, että erityishuoltopiirit siirtyvät varoineen ja velkoineen sekä sitoumuksineen sote-maakuntiin. Palvelujen pirstoutuminen maakuntiin vaarantaisi kehitysvammaisten asiakkaiden saumattoman palveluketjun, integraation ja palvelujen erityisosaamisen. Lakiluonnosta tulisi muuttaa siten, että merkittävät julkiset ylimaakunnalliset palvelutuottajat voisivat jatkossa tukea sote-maakuntayhtymiä. Kuntayhtymien muutos sote-maakuntayhtymiksi on huomioitava.

Maakunnan asukkaat ovat aina jonkin kunnan asukkaita. Siksi kuntalaisten hyvinvointi on myös maakunnan intressissä ja päinvastoin. Esityksen mukaan sote-maakunta ja sen alueen kuntien on neuvoteltava valtuustokausittain tehtäviensä hoitamiseen liittyvästä yhteistyöstä, tavoitteista ja työnjaosta. Kuitenkin sote-maakunnalla ja kunnilla on paljon eritasoista yhteistyötä ja koordinaatiota edellyttävää toimintaa. Valtuustokausittainen neuvottelovelvoite on liian vähäinen.

8. Sote-maakunnan talouden ohjaus perustuu erityisesti sote-maakuntalakiin ja sote-maakuntien rahoituslakiin. Ohjaavatko sote-maakuntien rahoitusmalli ja sote-maakuntalain mukainen taloudenohjausmekanismi sote-maakuntien taloudenhoitoa tarkoituksenmukaisella tavalla?

- kyllä
- kyllä pääosin
- ei pääosin**
- ei
- ei kantaa

Maakunnille tulisi asettaa selkeämmät kannustimet kustannusten kasvun hillintään ja kustannussäästöjen aikaansaamiseen sekä tähän liittyen palvelujärjestelmän tuottavuuden ja vaikuttavuuden kasvattamiseen.

Sote-maakuntien rahoitustaso pitää pystyä säilyttämään riittävänä lakisääteisten tehtävien hoitamiseksi, mutta kuitenkin siten, että se ei aiheuta leikkauspainetta kuntien valtionosuusrahoitukseen. Rahoituslain 11 § muotoilu johtaa siihen, että sote-maakunnilla on varsin vahva oikeus saada lisärahoitusta, mikä heikentää sote-maakuntien kannusteita tehokkaaseen taloudenpitoon. Toteutuneiden kustannusten perusteella (10 §) tapahtuva rahoitustason vuosittainen korottaminen johtaa kustannustason yleiseen nousuun myös esimerkiksi palkkaharmonisaation (esitysluonnoksen arvio n. 560 miljoonaa euroa) ja ICT-kustannusten (n. 190 miljoonaa euroa) tullessa sisältymään sote-maakuntien toteutuneisiin kustannuksiin.

Maakuntien ja kuntien rahoitus on osa julkisen talouden kokonaisuutta. Julkisen talouden suunnitelmaa valmisteltaessa yhden sektorin rahoitusongelmat väistämättä vaikuttavat myös muihin sektoreihin määriteltäessä eri sektoreiden rahoitusosuuksia ja haettaessa tasapainoa julkiseen talouteen. Maakuntien rahoituksen turvaaminen ei saa heikentää kuntien rahoitusta. Rahoitusperiaate on toteuduttava niin kuntien kuin maakuntienkin rahoituksessa.

9. Sote-maakuntalain 3 luvussa säädetään muun ohella sote-maakunnan lainanottovaltuudesta sekä investointien ohjauksesta koko julkisen talouden tasapainon huomioon ottavalla tavalla. Sote-maakunnille siirtyvien toimitilojen hallinnoinnista ei esitetä erikseen säädettäväksi. Turvaako ehdotettu investointien rahoitus- ja ohjausmalli tarpeellisten investointien toteuttamisen tarkoituksenmukaisella tavalla? Vastauksessa voi ottaa kantaa toimitilojen hallinnoinnin järjestämiseen paikallisella, alueellisella tai valtakunnallisella tasolla.

- kyllä
- kyllä pääosin
- ei pääosin
- ei**
- ei kantaa

On hyvä, että toimitilat siirtyvät suoraan maakuntien hallintaan aikaisemman kansallisen toimitilayhtiön sijaan. Näin mahdollistetaan paikallisten olosuhteiden huomioon ottaminen aiempaa esitystä paremmin.

On perusteltua, että suurissa ja merkittävässä sote-investoinneissa on vahva valtion ohjaus. Maakunnilla olisi oltava riittävät mahdollisuudet pitkäaikaisen lainanottoon ja pitkäaikaiseen rahoitussuunnitteluun, jotta maakunnan omistamien kiinteistöjen kestävä ylläpito mahdollistuu. Lainanottovaltuuksia ja investointien rahoituksia koskevan esityksen vaikutuksia ei ole riittävästi arvioitu, kuten esittelyssä todetaan.

10. Maakuntalain pykäläkohtaiset muutosehdotukset. OHJE: Erittele vastaukseen, mihin pykälään muutosehdotus liittyy lisäämällä pykälän numero ennen muutosehdotusta. Tee näin jokaisen pykälän kohdalla, jota kommentoit.

14 §

Pykälän mukaan sote-maakunnan ja sen alueen kuntien on neuvoteltava valtuustokausittain tehtäviensä hoitamiseen liittyvästä yhteistyöstä, tavoitteista ja työnjaosta. Sote-maakunnalla ja sen alueen kunnilla on merkittävä määrä eritasoista yhteistyötä ja koordinaatiota edellyttävää yhteistoimintaa. Mäntyharjun kunta esittää, että neuvotteluja sote-maakunnan ja alueen kuntien kesken tulisi käydä esitettyä useammin, esim. kerran vuodessa.

11. Muut vapaamuotoiset huomiot maakuntalaista.

Sote-maakuntalain 8 § sisältäisi säännökset tehtävien siirrosta maakunnan ja kuntien välillä. Maakuntalaissa tulisi sallia maakunnille ja kunnille mahdollisuus sopia tehtävien järjestämismääräysten siirtämisestä maakunnalta kunnalle ja päinvastoin. Lähtökohtana tulisi olla itsehallintoon ja järjestämistehtävään luontevasti kuuluva mahdollisuus sopia järjestämismääräysten siirtämisestä niissä tehtävissä ja niissä tapauksissa, joissa se on tarkoituksenmukaisinta. Tarpeeton rajoittava sääntely jäykistää toimintaa ja vähentää tehokkuutta. Sopimismahdollisuus on tarpeen esimerkiksi ympäristöterveydenhuollon, kotouttamisen ja kuntouttavan työtoiminnan tehtävissä sekä opiskeluhoitojen, psykologi- ja kuraattoripalveluissa.

Tosiasiassa kuntien ja maakuntien välillä on erittäin paljon yhdyspintoja, joissa käytännön yhteistyön on toimittava. Erityisen tärkeää yhteistyö on sote-maakunnan ja kunnan yhteisillä asiakaspinnoilla, joissa vaikuttavalla yhteistyöllä on mahdollista edistää asiakkaiden hyvinvointia ja terveyttä sekä hillitä niin kunnan kuin sotemaakunnan kustannusten kasvua. Yhteisiä asiakaspintoja on mm. lasten ja perheiden palveluissa ja nuorten työpajapalveluissa.

Näin pystyttäisiin paremmin huomioimaan mm. erilaisia alueellisia tarpeita ja erityispiirteitä.

Kysymyksiä sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislaista

12. Muodostaako sote-järjestämislaki tarkoituksenmukaisen yleislain julkisen sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämiselle?

- kyllä
- kyllä pääosin
- ei pääosin**
- ei
- ei kantaa

Lakiluonnoksessa on tarpeettoman tiukkoja säädöksiä ja velvoitteita palveluiden hankkimiseen yksityiseltä palvelutuottajalta. Toteutuessaan esitetyllä tavalla se vaarantaa nykyiset toimivat monituottajamallit, joita jatkossakin tarvitaan. Koko lakipaketin tavoitteena

on mm. turvata palvelut sekä hillitä kustannusten kasvua, mitä lakiluonnoksen epätarkoituksenmukaiset esitykset eivät tue.

13. Turvaavatko sote-järjestämislain säännökset sosiaali- ja terveystalouden yhdenvertaisen saatavuuden?

- kyllä
- kyllä pääosin
- ei pääosin**
- ei
- ei kantaa

Palveluiden saatavuuteen vaikuttaa suuresti maakunnan taloudelliset resurssit. Mikäli rahoitus ei ole riittävä, vaarana on palveluiden keskittäminen. Erityisesti perustason palveluiden vahvistaminen on silloin uhattuna, mikä on uudistuksen yksi keskeinen tavoite.

Etelä-Savon osalta on tärkeää, että sote-maakunnan kokonaisuus on toimiva, mikä tarkoittaa 1.1.2021 muodostuvaa maakuntajakoa.

14. Varmistaako laissa esitetty tehtävien määrittely kunnan ja maakunnan osalta väestön hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen toteutumisen? ”

- kyllä
- kyllä pääosin
- ei pääosin**
- ei
- ei kantaa

Kuntalain mukaan kunnalla on velvollisuus edistää väestönsä terveyttä ja hyvinvointia. On turvattava kunnillekin riittävät resurssit lakisääteisen tehtävän hoitamiseen. Kunnille ollaan osoittamassa erillistä hyte-rahoitusta, mikä on kannatettavaa. Kuitenkaan lakiluonnoksessa ei ole riittävästi tuotu esille kunnan ja maakunnan yhdyspintaa terveyden ja hyvinvoinnin edistämiseksi.

Niin maakunta kuin kunnat tarvitsevat tämän tehtävän hoitoon ajantasaista tietoa. On huolehdittava, että tietopohjaa käytettävissä, siihen liittyvä kustannusten jako on sovittu eikä päällekkäistä työtä tehdä.

15. Turvaako 8 §:n sääntely sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisvastuun toteutumisen riittävällä ja tarkoituksenmukaisella tavalla?

- kyllä

- kyllä pääosin**
- ei pääosin
- ei
- ei kantaa

Lakiluonnoksessa on tarpeettoman tarkasti määritelty vaatimukset mm. omasta palvelutuotannosta, mitä esityksen mukaan pidetään ensisijaisena tapana järjestää palveluita. Maakunnilla pitää olla itsehallintonsa mukaisesti mahdollisuus päättää toiminnastaan kulloinkin sopivimmalla tavalla eikä sitä pidä säädöksillä kaventaa. Monituottajamallia ei saa epätarkoituksenmukaisilla säädöksillä vaarantaa, koska se on arkipäivää kuntien monissa palveluissa.

16. Onko 12 §:n sääntely ostopalvelujen hankkimisesta ja 12 a §:n sääntely vuokratyövoiman käytöstä tarkoituksenmukainen ja toteutettavissa käytännössä?

- kyllä
- kyllä pääosin
- ei pääosin
- ei**
- ei kantaa

Ostopalvelujen käyttämiseen liittyvien rajoitusten suhteen on huomioitava, että ne saattavat johtaa kustannustason nousuun. Koska sote-maakuntia olisi syytä kannustaa kustannusten kasvun hillintään, ei tällainen vaikutus ole toivottava. Rajoitusten kohdalla tulee huomioida myös niiden vaikutus kolmannen sektorin rooliin ja toimintamahdollisuuksiin sote-palveluiden tuottamisessa. Maakunnalla on oltava mahdollisuus turvata palveluiden saatavuus parhaaksi katsomallaan tavalla.

Palveluiden hankinta yksityiseltä palveluntuottajalta, joihin sisältyy julkisen vallan käyttöä, esitetään rajoitettavaksi nykykäytäntöä poikkeavasti. Tämä on omiaan heikentämään vallitsevaa tilannetta ja johtamaan pahimmillaan epätarkoituksenmukaiseen palvelurakenteeseen.

17. Ovatko 13 §:n mukaiset yksityistä palveluntuottajaa koskevat vaatimukset perusteltuja

- kyllä**
- kyllä pääosin
- ei pääosin
- ei
- ei kantaa

18. Onko 16 §:n sääntely yksityisen palveluntuottajan alihankinnasta tarkoituksenmukainen ja toteutettavissa käytännössä?

- kyllä
- kyllä pääosin**
- ei pääosin
- ei
- ei kantaa

19. Onko sote-maakuntien yhteistyöaluetta ja yhteistyösopimusta koskeva 33–36 §:n sääntely kokonaisuudessaan tarkoituksenmukainen?

- kyllä
- kyllä pääosin
- ei pääosin**
- ei
- ei kantaa

On kannatettavaa, että sote-yhteistyöalueet sopivat keskenään yhteistyöstä. Kuitenkin sopimus pitäisi rajata koskemaan vain sellaisia asioita, jotka aidosti ovat sote-yhteistyöalueiden yhteisiä. Esitys kohtuuttomasti kaventaa sote-maakunnan itsehallintoa.

20. Turvaako 37 §:n sääntely kaksikielisten sote-maakuntien yhteistyöstä osaltaan ruotsinkielisten palveluiden saatavuuden?

- kyllä
- kyllä pääosin
- ei pääosin
- ei
- ei kantaa**

21. Onko 49 §:n sääntely valmiuskeskuksesta tarkoituksenmukainen ja perusteltu?

- kyllä
- kyllä pääosin
- ei pääosin**
- ei

- ei kantaa

Yliopistosairaaloille esitetty tehtävä ohjata sote-valmiussuunnittelua yhteistyöalueellaan on kannatettava. Kuitenkin jokaisella sote-maakunnalla on oltava sote-valmiuskeskus ja mahdollisuus tilannekuvan ylläpitämiseen, toisin kun esityksessä esitetään.

22. Minkä sote-maakunnan tehtäväksi tulisi säätää ruotsinkielisten palvelujen kehittämisen tukeminen (31 §) koko maassa?

23. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain pykäläkohtaiset muutosehdotukset. OHJE: Erittele vastaukseen, mihin pykälään muutosehdotus liittyy lisäämällä pykälän numero ennen muutosehdotusta. Tee näin jokaisen pykälän kohdalla, jota kommentoit.

24. Muut vapaamuotoiset huomiot sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislaista.

Kysymyksiä pelastustoimen järjestämislaista

25. Lain 8 §:ssä ehdotetaan säädettävän pelastustoimen järjestämisen valtakunnallisista tavoitteista. Säännöksessä luetellaan asiat, jotka valtakunnallisissa strategisissa tavoitteissa on määriteltävä. Luettelo ei ole tyhjentävä. Ovatko säännöksessä luetellut kohdat tarkoituksenmukaisia?

- kyllä
- **kyllä pääosin**
- ei pääosin
- ei
- ei kantaa

Esitys mahdollistaa toimialan suunnitteluperusteiden ja tavoitteiden esittämisen, mutta vaarana on, että ohjaus muokkaantuu suunnitteluperusteita ja tavoitekuvauksia tarkemmalle tasolle, jolloin maakunnalle ei muodostu hallituksen esityksen painottamaa itsehallinnollista luonnetta.

26. Mikä pitäisi lisätä/mikä pitäisi poistaa?

Sote-maakunnan seuranta- ja arviointivelvollisuuden osa-alueella on päällekkäisyyttä sisäministeriön ja aluehallintovirastojen tehtävien välillä. Aluehallintovirastojen työn määrittäminen osaksi sisäistä valmistelua siten, että aluehallintovirastojen vuosittainen asiantuntija-arvio toimii osana sisäministeriön valtakunnallista selvitystä, on perustellumpaa kuin aluehallintovirastojen asiantuntija-arvion määrittäminen erilliseksi tehtäväksi. Lisäksi aluehallintovirastojen tehtäväksi on annettu palvelutasopäätöksen hyväksymismenettely ja palvelutason valvonnan tehtävä, vaikka sisäministeriölle esitetään useita elementtejä toiminnan suunnittelun ja toteutuksen ohjaukseen. Valtion tarvitessa ohjaustoiminteeseensa lisäresursseja, olisi perusteltua hyödyntää aluehallintovirastojen asiantuntemusta osana sisäministeriön sisäistä valmistelua ja säätää laillisuusvalvonta aluehallintovirastojen päätehtäväksi pelastustoimen osa-alueella. Esitetyssä muodossa sisäministeriön ja

aluehallintoviraston tehtävät ovat osittain päällekkäisiä ja pahimmillaan johtaa sekavaan lopputulokseen.

27. Lain 13 §:ssä ehdotetaan säädettävän sote-maakunnan seuranta- ja arviointivelvollisuudesta. Lisäksi lain 16 §:ssä ehdotetaan säädettävän sote-maakunnan pelastustoimen omavalvonnasta. Onko sote-maakunnille ehdotettu seuranta-, arviointi- ja omavalvontakokonaisuus tarkoituksenmukainen?

- kyllä
- kyllä pääosin**
- ei pääosin
- ei
- ei kantaa

Pelastuslaitoksilla on käytössään yhtenäinen pelastuslaitosten omavalvontamalli. Malli on suunniteltu siten, että se on sovitettavissa osaksi maakunnan omavalvontaohjelmaa.

28. Pelastustoimen järjestämislain 5 pykälässä säädetään tehtävien kokoaminen suurempiin kokonaisuuksiin, jos se on välttämätöntä palvelujen saatavuuden, yhdenmukaisuuden tai laadun turvaamiseksi taikka tehtävien vaativuuden tai niistä johtuvien suurten kustannusten perusteella. Ovatko säännöksessä esitetyt koottavat tehtävät perusteltuja?

- kyllä
- kyllä pääosin**
- ei pääosin
- ei
- ei kantaa

Tavoite koota erikseen määritettyjä palveluja suurempiin kokonaisuuksiin on hyväksyttävissä erityisesti toiminnallisista perusteista, joita pykälän perusteena kuitenkin ei mainita. Riippumatta koottavista tehtävistä, on jokainen maakunta pelastustoimen palvelujen tuottamisen osalta täysivaltainen. Ehdoton lähtökohta pitää olla se, että koottavat tehtävät eivät synnytä maakuntien rakenteellista jakoa kahteen eri tasoon. Esimerkiksi myös sisämaassa tapahtuvasta yhteistyötarpeesta voisi olla Saimaan alueen öljyntorjunnan kokoaminen suuremmaksi kokonaisuudeksi siten, että Saimaan alueen pelastuslaitokset voisivat nykyistä paremmin sopia yhteistyöstä ja valtio voisi osoittaa lisärahoitusta tehtävän hoitamiseen.

29. Mitä kansainvälisessä pelastustoiminnassa hyödynnettäviä erityisresursseja (kalusto, muodostelmat) olisi tarkoituksenmukaista koota jonkun maakunnan/maakuntien hoidettavaksi?

Pelastustoiminnan järjestämislaissa ei tulisi säätää liian yksityiskohtaisesti palveluiden järjestämisestä, koska se ei ole tarkoituksenmukaista. Pelastustoiminnan suorituskykyjen ohjaaminen on tarkoituksenmukaista jättää pelastuslaitosten keskinäisen yhteistyön ja valtakunnallisen strategisen ohjauksen varaan.

30. Mitä kansainvälisen avunannon ja vastaanottamisen edellyttämiä toimintoja (hälyttäminen, varustaminen jne.) olisi tarkoituksenmukaista koota johonkin maakuntaan/maakuntiin ja jos kyllä, mihin maakuntaan/maakuntiin?

Jo nykyisen järjestelmän puitteissa kansainvälisissä pelastustoimen tehtävissä tarvittavia kalustoja on keskitetty. Muodostelmien osalta voidaan käytännössä hyödyntää henkilöresursseja riippumatta niiden maantieteellisestä sijainnista.

31. Pelastustoimen järjestämislain pykäläkohtaiset muutosehdotukset. OHJE: Erittele vastaukseen, mihin pykälään muutosehdotus liittyy lisäämällä pykälän numero ennen muutosehdotusta. Tee näin jokaisen pykälän kohdalla, jota kommentoit.

6 § Pelastustoimen palvelutasopäätös

Muutosesitys: lisätään maakunnalle velvoite kuulla kuntia pelastustoimen palvelutasopäätöksestä.

Perustelu: Kunnilla tiedot toimintojensa riskitasoista, aluesuunnittelusta, rakentamisesta jne., joita pelastustoimi tarvitsee alueellisen riskitiedon kokoamisessa ja palvelutarpeen kartoittamisessa. Lisäksi kunnilla vastuu perusinfrastruktuurin tuottamisesta ja ylläpitämisestä, joilla on suora vaikutus maakuntien varautumiseen.

9 § Pelastustoimen neuvottelukunta

Muutosesitys: Perusteluosaan lisätään maininta, että pelastustoimen neuvottelukunta kuulee työssään kuntia.

Perustelu: Neuvottelukunnan ei tule olla ohjauksen, vaan (asiakas)palautteen käsittelyn rakenne. Neuvottelukunnan tulee kerätä palautetta pelastustoimen palveluista ja neuvottelukunnan työn puitteissa tulee kuulla mahdollisimman laajaa joukkoa pelastustoimen asiakkaita ja sidosryhmiä. Perusteluissa on mainittu pelastustoimen järjestökentän sekä pelastustoimen asiantuntijoiden kuuleminen, mutta ei kuntien kuulemista.

32. Muut vapaamuotoiset huomiot pelastustoimen järjestämislaista.

Lisääntyvä valtion ohjaus vaarantaa maakunnan itsehallinnon pelastustoimessa. Esityksen tavoitteet on mahdollista toteuttaa jo nykyjärjestelmässä.

Kysymyksiä voimaanpanolaista

33. Sote-maakuntien aluejaon pohjana on kuntaperusteinen maakuntajako, josta säädetään voimaanpanolain 5 §:ssä. Onko ehdotettu aluejako tarkoituksenmukainen sosiaali- ja terveydenhuollon sekä pelastustoimen järjestämisen näkökulmasta?

- kyllä
- kyllä pääosin
- ei pääosin**
- ei
- ei kantaa

Mäntyharjun kunta kannattaa, että maakuntajako perustuisi nykyisen maakuntajakolain (1159/1997) ja vuoden 2021 alusta voimaan tulevan maakunnista annetun valtioneuvoston päätöksen (978/2019) nojalla määriteltyyn aluejakoon. Näin on meneteltävä myös Etelä-Savon maakunnan osalta, sillä ehdotettua aluejakoa ei voi pitää Etelä-Savon osalta tarkoituksenmukaisena. Enonkosken, Savonlinnan, Sulkavan ja Rantasalmen kunnat on oltava jatkossakin Etelä-Savon maakuntaa. Mäntyharjun kunta esittää, että lakiesityksen sosiaali- ja terveydenhuoltoa ja pelastustoimea koskevan uudistuksen toimeenpanosta ja sitä koskevan lainsäädännön voimaanpanosta 5 §:n Etelä-Savon ja Pohjois-Savon maakuntien nimet ja alueet muutettaisiin muotoon:

9) Etelä-Savon maakunta, jonka alue muodostuu Enonkosken, Hirvensalmen, Juvan, Kangasniemen, Mikkelin, Mäntyharjun, Pertunmaan, Pieksämäen, Puumalan, Rantasalmen, Savonlinnan ja Sulkavan kunnista;

10) Pohjois-Savon maakunta, jonka alue muodostuu Iisalmen, Joroisten, Kaavin, Keiteleen, Kiuruveden, Kuopion, Lapinlahden, Leppävirran, Pielaveden, Rautalammin, Rautavaaran Siilinjärven, Sonkajärven, Suonenjoen, Tervon, Tuusniemen, Varkauden, Vesannon ja Vieremän kunnista;

34. Sote-maakuntarakennelain 3 §:n mukaan maakuntajako toimii nykyiseen tapaan myös muiden valtion aluejakojen perustana. Lisäksi maakuntajako toimii maakuntien liittojen toimialuejaon pohjana. Onko ehdotettu 5 §:n mukainen aluejako tarkoituksenmukainen muun aluehallinnon näkökulmasta?

- kyllä
- kyllä pääosin
- ei pääosin**
- ei
- ei kantaa

Nykyisen maakuntajakolain mukaan maa jaetaan alueiden kehittämistä ja alueiden käytön suunnittelua varten maakuntiin. Maakunnaksi on määrätty alue, johon kuuluvat kunnat muodostavat toiminnallisesti ja taloudellisesti sekä alueen suunnittelun kannalta tarkoituksenmukaisen kokonaisuuden.

Maakuntajaon on nykyisin muodostettava tarkoituksenmukainen kokonaisuus myös valtion aluehallinnon tehtävien ja palveluiden järjestämiseksi. Lakiesityksissä sote-maakuntajaosta ja samalla myös maakuntajaosta säädettäisiin sote-maakuntarakennelaisissa. Sote-maakunnan olisi muodostuttava yhtenäisestä alueesta, joka muodostaa toiminnallisen kokonaisuuden.

Tässä esityksessä muut aluejaot ovat alisteisia sote-maakuntajaolle. Suomen nykyinen maakuntajako ja aluehallinto perustuu 18 maakuntaan. Etelä-Savon nykyinen maakunta muodostaa luonnonoloiltaan ja elinkeinorakenteeltaan luontevan kokonaisuuden. Maakuntajakoa tarkastellessa ja muutettaessa on syytä jatkossakin kiinnittää huomiota laaja-alaisesti alueiden asiointi- ja palveluyhteyksiin, työssäkäyntiliikenteeseen, kuntien yhteistoimintaan, laaja-alueisiin kuntayhtymiin kuulumiseen, elinkeinoelämän yhteyksiin, kulttuuri- ja historialliset perinteisiin sekä yhdistystoiminnan toimintaedellytyksiin.

Maakuntajaolla on huomattava merkitys myös muiden kuin sote-palveluiden tuottamiselle. Alueiden kehittämisen ja suunnittelun kannalta keskeisessä asemassa ovat maakunnan liiton ja ELY-keskuksen tehtävien järjestäminen ja yhteistyö. Se sujuu nykyään luontevasti ja hyvin. Etelä-Savo pystyy nykyisin hoitamaan hyvällä tavalla maakunnan suunnittelun tehtävät. Etelä-Savon ELY-keskus pystyy myös tuottamaan hyvin vastuullansa olevat valtion aluehallinnon palvelut. Sillä on myös huomattavia omaa toimialueetta suurempia vastuita. Etelä-Savon TE-toimisto tuottaa TE-palvelut maakunnan alueelle ja sillä on toimipaikat Mikkelissä, Pieksämäellä ja Savonlinnassa.

Mäntyharjun kunnan mukaan on perusteltua, että Etelä-Savon sote-maakunta muodostuu nykyisestä Etelä-Savon maakunnasta.

35. Lakiehdotuksessa Etelä-Savon ja Pohjois-Savon maakuntia ehdotetaan muutettavaksi siten, että Enonkoski, Rantasalmi, Savonlinna ja Sulkava siirtyisivät Etelä-Savosta Pohjois-Savoon. Muutos vaikuttaa sekä sote-maakuntaan että valtion aluejakojen pohjana olevaan maakuntajakoon. Mihin maakuntaan näiden kuntien tulisi kuulua ja mitä vaikutuksia vaihtoehtoilta olisi lausunnonantajan toimintaa:

- **Etelä-Savon maakuntaan**
- Pohjois-Savon maakuntaan

Muutokset maakuntajaossa pitäisi pohjautua laaja-alaiseen tarkasteluun, jossa kiinnitetään erityistä huomiota toiminnalliseen, taloudelliseen ja suunnittelulliseen tarkoituksenmukaisuuteen. Näin määritellään maakuntajaon perusteet voimassa olevassa maakuntajakolaissa. Tällaisia perusteita ei esitysluonnoksessa ole.

Esityksessä oleva liite 3 "Taustamuistio Itä-Savon sairaanhoitopiirin jäsenkuntien maakuntajaosta" on todella suppea. Yleiset maakunnan alueen määrittämisessä käytettävät keskeiset kriteerit ovat maakuntajakolain perustelujen (HE 169/1997) mukaisesti asiointi- ja palveluyhteydet, työssäkäyntiliikenne, kuntien yhteistoiminta, laaja-alueisiin kuntayhtymiin kuuluminen, elinkeinoelämän yhteydet, kulttuuri- ja historialliset perinteet sekä yhdistystoiminta. Maakuntajaon mahdollisen muutoksen vaikutuksia Etelä-Savon elinvoimaan ja palveluihin ei ole tarkasteltu muistiossa riittävän laaja-alaisesti. Tällaisen kokonaisarvion tekeminen on välttämätöntä ennen kuin muutoksia maakuntajakoon voitaisiin kestävästi esittää.

Ottaen huomioon maakuntajakolain maakunnan määräytymisen kriteerit ei Enonkosken, Rantasalmen, Savonlinnan ja Sulkavan osalta ole esitetty kestäviä perusteluja eikä

vaikutusarvioita, joilla muutosta voisi perustella. Esityksessä ei ole tarkasteltu muutoksen tarkoituksenmukaisuutta myöskään sen aluetaloudellisten tai toiminnallisten vaikutusten osalta.

- *Etelä-Savon maakunnan hajoaminen vähentäisi Etelä-Savon maakunnan elin- ja vetovoimaa aiheuttamalla ongelmia keskeisille yrityksille, järjestöille, kuntaorganisaatioille ja valtion aluehallinnon yksiköille. Talousalueen sisälle piirretty hallinnollinen raja vaikeuttaisi maakunnallisten yritysten ja yritysten toimintaa edistävien järjestöjen toimintaa. Luontaisen vuorovaikutusalueen sisälle piirretty hallinnollinen raja vaikeuttaisi maakunnan kattavien kansalaisjärjestöjen toimintaa ja sitä kautta alueen ihmisten elämää.*
- *Etelä-Savon nykyiset hyvät valtion aluehallinnon palvelut vaarantuisivat maakunnan hajoamisessa ja maakunta ei olisi potentiaalinen alueellistamisen kohdealue. Suuri määrä julkisen hallinnon työpaikkoja siirtyisi Etelä-Savon ulkopuolelle. Valtion alueilla läsnä olevan aluehallinnon lisäksi maakuntajaolla on vaikutusta eri hallinnonalojen alaisten toimintojen toteuttamiseen, ohjaamiseen, rahoittamiseen, valvontaan ja edistämiseen alueilla.*
- *Etelä-Savon maakunnan hajotessa kuntapalveluiden parantaminen ja rationalisointi vaikeutuisi maakunnassa, jos Etelä-Savoon toiminnallisesti kuuluva Savonlinnan seutukunta siirrettäisiin osaksi Pohjois-Savoa, jonne ei ole luontaista yhteyttä. Maakunnan tulevaisuudelle elintärkeiden koulutusorganisaatioiden verkoston toiminta hankaloituisi ja Savonlinnan asema samalla heikkenisi.*
- *Etelä-Savon maakunnan hajotessa suuri määrä hyvin toimivia alueellisia toimintoja purkautuisi, kutistuisi tai siirtyisi alueen ulkopuolelle. Esim. Mikkelin hiippakunnan 1.1.2020 voimaan astunut Etelä-Savon ja Itä-Savon rovastikuntien yhdistäminen jouduttaisiin purkamaan.*
- *Nykyinen maakuntajako vastaa yhteyksien ja työssäkäynnin näkökulmasta toiminnallisesti selkeän kokonaisuuden. Itä-Savon sairaanhoitopiirin alueen yhteydet eivät ole vastaavalla tavalla fyysisesti eivätkä toiminnallisesti yhteneviä.*
- *Etelä-Savon maakunnan hajoamisella olisi negatiivisia taloudellisia vaikutuksia. Organisaatioiden hajoaminen nostaisi kustannuksia. Aluetalous supistuisi suoraan ja välillisesti. Maakunnan aluetaloudellinen tasapaino heikkenisi. Kuntien toimintojen tehokkaan organisoinnin vaihtoehdot supistuisivat.*
- *Etelä-Savon maakunnan hajoamisella olisi alueen suunnittelun kannalta tarkoituksenmukainen kokonaisuus hajoaisi. Suuri osa yhteisesti suunniteltua aluekehittämistä joutuisi uudelleen arvioitavaksi.*
- *Etelä-Savon alueen pitkä yhteinen kulttuurinen ja historiallinen jatkuma Saimaan maakuntana vaarantuisi maakuntajakomuutoksen myötä. Tutkimuksella tukea – Savonlinnan Euroopan kulttuuripääkaupungiksi 2026 –hankkeessa (7/2020) tehdyn tutkimuksen mukaan eteläsavolaisten identiteetti tarkoittaa, paikkakuntalaisuutta, itäsuomalaisuutta, saimaalaisuutta ja eteläsavolaaisuutta. Pohjoissavolaiset kokevat tutkimuksen mukaan itsensä ensisijaisesti paikkakuntalaisiksi, toiseksi pohjoissavolaisiksi ja itäsuomalaisiksi ja kolmanneksi savolaisiksi. Saimaa ei ole osa pohjoissavolaisten identiteettiä, vaikka he arvostavat luontoa ja vesistöjä. eteläsavolaisissa juuri Saimaa luo yhteenkuuluvuuden tunnetta niin henkisesti kuin myös erilaisissa yhteistyörakenteissa.*

Etelä-Savon maakunnan muodostuessa jatkossakin Mikkelin, Pieksämäen ja Savonlinnan seuduista:

- *on maakunta voimassa olevan maakuntajakolain hengen mukainen, sillä Etelä-Savo nykyisillä rajoilla muodostaa toiminnallisen ja taloudellisen kokonaisuuden.*
- *voivat yritykset ja yritysten toimintaa edistävät järjestöt jatkaa toimintaansa toimivissa yhteistyöverkostoissa.*
- *säilyy Etelä-Savon asema valtakunnan päätöksenteossa ennallaan.*
- *voidaan tasavertaisten seutujen kesken jatkossakin sopia kuntapalveluiden, myös sosiaali- ja terveydenhuollon, järjestämisestä ja tuotannon kestävästä työnjaosta. Voimavaroja säästyy yhteiseen elinkeinopolitiikkaan.*
- *voidaan Etelä-Savon nykyiset tarvetta vastaavat valtion aluehallinnon palvelut säilyttää riittävän väestöpohjan ja pitkien etäisyyksien perusteella. Valtion merkittävä läsnäolo rohkaisee myös yksityisiä investoijia.*
- *voi Etelä-Savon osallisuusohjelman mukaisesti kansalaisjärjestöjen yhteistyön lisääminen jatkua ja sitä kautta alueen ihmisten vaikutusmahdollisuudet yhteisiin asioihin paranisivat kaikilla kolmella seutukunnalla.*
- *ei eri organisaatioiden tarvitse käyttää resurssejaan uusien aluerajausten mukaisiin organisaatiomuutoksiin ja verkostojen uudelleenrakentamiseen. Etelä-Savon maakuntaliitto ja kunnat yhdessä Etelä-Savosta johdetun valtion aluehallinnon kanssa voivat jatkaa oman maakunnan yritys ympäristön ja kansalaisyhteiskunnan kehittämistä.*
- *Savonlinnan sairaalan rooli ja työnjako muiden sairaaloiden kanssa on syytä sopia pikaisesti sote-maakuntauudistuksesta erillisenä asiakohtana. Toiminnallisesti hyvää ja taloudellisesti eheää Etelä-Savon maakuntaa ei ole perusteltua hajottaa sote - palveluiden järjestämisen ja tuottamisen perusteella.*

Sosiaali- ja terveydenhuollon ja pelastustoimen järjestämisen näkökulmasta lausuntopaketin liitteessä 3, Taustamuistio Itä-Savon sairaanhoitopiirin jäsenkuntien maakuntajaosta, on tarkasteltu Savonlinnan seudun suuntautumisvaihtoehtojen talousvaikutuksia. Muistiossa olevien laskelmien mukaan Savonlinnan seudun kuntien sijoituksessa osaksi Pohjois-Savoa olisi tämän kokonaisuuden siirtyvien nettomenojen ja rahoituspohjan välinen ero, sopeutumistarve noin 27 miljoonaa euroa. Savonlinnan seudun jatkaessa osana Etelä-Savoa vastaava sopeutustarve olisi noin 3 miljoonaa euroa. Muistiossa esitetyn laskelman mukaan sopeutustarve asukasta kohden tarkasteltuna olisi Savonlinnan seudun siirtyessä osaksi Pohjois-Savoa 93 euroa/asukas. Savonlinnan seudun jatkaessa osana Etelä-Savoa sopeutustarve olisi 23 euroa/asukas. Taustamuistiossa esitettyjen laskennallisen rahoituksen ja kustannusten valossa on sosiaali- ja terveydenhuollon ja pelastustoimen palveluiden turvaamisen näkökulmasta selvää sekä Etelä- että Pohjois-Savon maakunnan näkökulmasta, että Savonlinnan seudun kuntien on perusteltua jatkossakin Etelä-Savon maakuntaan. Tämä luo hyvät edellytykset myös kahden sairaalan toiminnan kehittämiseksi Etelä-Savossa.

Etelä-Savon pelastuslaitoksen toimialue on ollut vuodesta 2004 alkaen nykyinen Etelä-Savon maakunnan alue. Etelä-Savon pelastuslaitoksen toiminnassa on palveluita tuotettu joustavasti ja henkilöstöä hyödynnetty mahdollisimman monipuolisesti koko maakunnan alueella.

Savonlinnan seudun siirtyminen Pohjois-Savon maakuntaan tarkoittaisi pelastustoimen järjestämiseen käytettävissä olevan henkilöstön ja muiden resurssien pienenemistä oleellisesti, mikä puolestaan heikentäisi pelastustoimen toimintamahdollisuuksia. Etelä-Savon pelastuslaitos on pystynyt nykyisessä laajuudessaan kehittämään omia palveluitaan monipuolisesti. Maakuntajaon muuttaminen vaarantaisi vakavalla tavalla Etelä-Savon pelastuslaitoksen toimintaedellytyksiä, eikä maakuntauudistuksen tavoitteena oleva lähtökohta palvelutason turvaamisesta ja kehittämisestä vastaamaan muuttuvan toimintaympäristön tarpeita toteutuisi.

Niin kunta- kuin maakuntajaon muutoksen on perustuttava laaja-alaiseen tarkasteluun, jossa kiinnitetään erityistä huomiota toiminnalliseen, taloudelliseen ja suunnittelulliseen tarkoituksenmukaisuuteen. Tällaisia perusteita ei esitysluonnoksessa ole esitetty. Mäntyharjun kunta esittää, että lakiesityksen sosiaali- ja terveydenhuoltoa ja pelastustoimea koskevan uudistuksen toimeenpanosta ja sitä koskevan lainsäädännön voimaansaattamisesta 5 §:n Etelä-Savon ja Pohjois-Savon maakuntien nimet ja alueet muutettaisiin muotoon:

9) Etelä-Savon maakunta, jonka alue muodostuu Enonkosken, Hirvensalmen, Juvan, Kangasniemen, Mikkelin, Mäntyharjun, Pertunmaan, Pieksämäen, Puumalan, Rantasalmen, Savonlinnan ja Sulkavan kunnista;

10) Pohjois-Savon maakunta, jonka alue muodostuu Iisalmen, Joroisten, Kaavin, Keiteleen, Kiuruveden, Kuopion, Lapinlahden, Leppävirran, Pielaveden, Rautalammin, Rautavaaran, Siilinjärven, Sonkajärven, Suonenjoen, Tervon, Tuusniemen, Varkauden, Vesannon ja Vieremän kunnista;

36. Lakiehdotuksessa Uudenmaan maakunnan alueella sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämisestä vastaisi neljä sote-maakuntaa (Itä-Uusimaan sote-maakunta, Keski-Uusimaan sote-maakunta, Länsi-Uusimaan sote-maakunta, Vantaa-Keravan sote-maakunta) sekä Helsingin kaupunki, joka ei kuuluisi mihinkään sote-maakuntaan. Muiden aluejakojen osalta Uudenmaan nykyinen maakunta olisi yksi kokonaisuus. Onko ehdotettu sääntely aluejakojen näkökulmasta tarkoituksenmukainen?

- kyllä
- kyllä pääosin
- ei pääosin
- ei
- ei kantaa**

37. Turvaako väliaikaisten toimielinten kokoonpano ja laissa säädetyt tehtävät uudistuksen toimeenpanon (7 - 8 §)?

- kyllä
- kyllä pääosin
- ei pääosin**

- o ei
- o ei kantaa

Aikataulu uudistukselle on haasteellinen. Esitys vaatii tarkennusta väliaikaishallinnon päätösten valmistelusta ja toimeenpanosta sekä sopimusten voimassaolosta.

38. Voimaanpanolain 4 luvun mukaan sairaanhoitopiirien ja erityishuoltopiirien kuntayhtymät, sosiaali- ja terveydenhuollon sekä pelastustoimen tehtäviin liittyvä kuntien ja eräiden kuntayhtymien irtain omaisuus, lomapalkkavelka ja sopimukset siirtyvät sote-maakunnille. Kuntien toimitilat ja kiinteistöt jäävät kuntien omistukseen. Onko omaisuusjärjestelyjä koskeva ratkaisu hyväksyttävä?

- o kyllä
- o kyllä pääosin
- o **ei pääosin**
- o ei
- o ei kantaa

On perusteltua, että kuntayhtymien (shp, erityishuoltopiirit) toimitilat ja irtain omaisuus siirtyvät maakunnille. Omaisuuksien siirron kompensatio esitetyllä tavalla ei kuitenkaan ole hyväksyttävä. Maapohjien säilyminen kuntien omistuksessa on oltava mahdollista.

Kiinteistöjen osalta esitettyä vuokrausmallia (3+1) voidaan pitää ongelmallisena kuntien toimitilojen käytön suunnittelun näkökulmasta. Sopimuskausi on ehdottomasti oltava pidempi. Sote-maakunnan käyttötarpeesta poistuville kuntien kiinteistöille voi olla hyvin vaikeaa löytää korvaavaa käyttöä ja ostajia. Kuntien ennestään heikko taloudellinen tilanne saa pahimmillaan merkittäviä lisärasituksia näiden kiinteistöjen ylläpidosta, purkamisesta ja alaskirjauksista. Kuntien omistukseen jääviin kiinteistöihin liittyviä riskejä on pienennettävä ja siitä on lisättävä esitys lakiluonnokseen. Tässä yhteydessä tulisi lainsäädännöllisesti mahdollistaa käyttämättömäksi jäävien kiinteistöjen osalta kunnille voida alaskirjata tasearvot ilman kirjauksen tulosvaikutusta kunnan tilinpäätöksessä.

Mikäli sote-maakunnan käyttämät kiinteistö jäävät kuntien omistukseen, on palvelutoiminnassa olevien kiinteistöjen ylläpito ja kunnossapito turvattava. Kunnat tarvitsevat peruskorjausinvestointien tekemiseksi sote - maakunnilta riittävän pitkät vuokrasopimukset tai vastuusitoumukset investointien rahoittamiseksi. Kiinteistöjen käytön kehittämisen näkökulmasta sote -maakuntien ja kuntien vapaus sopimiseen kiinteistöjen omistuksesta voisi olla hyvä ratkaisu. Joissain tapauksissa sote -maakunta voisi ostaa sote -palveluiden käytössä olevan kiinteistön maakunnan omistukseen tasearvon mukaisella kauppahinnalla, jos kunnankin näkökulmasta kauppa on toimivin ratkaisu. Yhteenvetona esitetään, että sote-maakunta ja kunnat voivat tarvittaessa myös sopia tapauskohtaisesti kiinteistöjen omistuksesta.

39. Voimaanpanolain 4 luvussa säädetään kuntien oikeudesta saada valtiolta korvaus uudistukseen liittyvien omaisuusjärjestelyjen aiheuttamista välittömistä kustannuksista sekä korvausmenettelystä. Korvaus kohdistuisi ensisijaisesti kunnille ja kuntayhtymille jääviin

omaisuuseriin, esimerkiksi siirtymäajan jälkeen käytöstä poistuvien toimitilojen kustannuksiin. Onko kompensaatiosäntely hyväksyttävä?

- kyllä
- kyllä pääosin
- ei pääosin
- ei**
- ei kantaa

Voimaanpanolain 41 §:n mukaan kunnilla on oikeus korvaukseen liittyen omaisuuteen kohdistuviin järjestelyihin ja niistä välittömästi johtuvien kuntataloudellisiin ongelmiin. Esityksen mukaan kompensatioon on oikeus, mikäli välittömät kustannukset ylittävät euromäärän, joka vastaa 0,7 prosenttiyksikön korotustarvetta laskennallisesta kunnallisveron tuotosta. Esitetty 0,7 prosenttiyksikön korvausraja on kuntien näkökulmasta aivan liian korkea. Korvausrajaa tulisi laskea vähintään 0,25 prosenttiyksikköön.

Säädösesityksen perusteluissa todetaan, että välittöminä kustannuksina olisi syytä hyväksyä myös tyhjinä tai vuokraamatta olevien tilojen käyttökulut. Tämä on positiivinen ja tärkeä osa kompensatiota kuntien kannalta. Tyhjinä tai vuokraamatta olevien tilojen kompensatioissa tulisi kuitenkin huomioida myös sote-kuntayhtymiä vapaaehtoisesti ja etupainoisesti (sote-uudistusta ennakoiden) perustaneiden kuntien osalta myös jo aiemmin tyhjiksi jääneiden sote-tilojen aiheuttamat kustannukset niin käyttö- kuin purkamiskulujenkin osalta siltä osin, kun tilat ovat jääneet tyhjiksi sen jälkeen, kuin tarkoitetun kaltaiset kaikki alueen sote-palvelut tuottavat sote-kuntayhtymät ovat nykyisessä laajuudessaan aloittaneet toimintansa ja vetäytyneet tällaisista tiloista, eikä niille ole pystytty löytämään muuta käyttöä.

Kompensaation piiriin tulisi sisällyttää myös siirtyvä ertain omaisuus ja kuntayhtymäosuudet, jotta muutoksen todelliset talousvaikutukset tulisivat riittävässä määrin korvatuiksi kunnille. Siirtyvien kuntayhtymien taseiden alijäämien kattamisvelvollisuus aiheuttaa jo entuudestaan heikossa taloustilanteessa oleville kunnille merkittäviä taloudellisia lisähaasteita.

40. Voimaanpanolain 17 §:n mukaan kunnallisia sosiaali- ja terveydenhuollon ja pelastustoimen palveluja tuottavissa organisaatioissa työskentelevä henkilöstö siirtyisi maakuntien palvelukseen liikkeenluovutuksen periaatteiden mukaisesti. Lisäksi henkilöstö, joka muualla kunnan hallinnossa tai tukipalveluissa tekee pääasiallisesti sosiaali- ja terveydenhuollon tehtäviä, siirtyisi maakuntien palvelukseen. Onko henkilöstön siirtymisestä esitetty säädettäväksi henkilöstön aseman näkökulmasta tarkoituksenmukaisesti?

- kyllä**
- kyllä pääosin
- ei pääosin
- ei
- ei kantaa

41. Onko 28 §:n mukainen ulkoistamissopimusten mitättömyyttä koskeva sääntely perusteltu ja turvaako se osapuolten aseman riittävästi?

- kyllä
- kyllä pääosin
- ei pääosin
- ei**
- ei kantaa

Esitetyllä säädöksellä puututtisiin taannehtivasti jo tehtyihin taloudellisesti merkittäviin sopimuksiin, mikä on ongelmallista perustuslain näkökulmasta. Esitetty mitätöinti on haasteellinen toteuttaa esitettyjen säädösten mukaisesti, sillä ne ovat tulkinnanvaraisia.

42. Turvaako Kärkullan toiminnan jakamista koskevat ehdotukset sen toiminnan jatkuvuuden sote-maakuntien toimintana?

Ei kantaa.

43. Uudistus tulisi ehdotuksen mukaan voimaan vuoden 2023 alusta. Onko uudistus toteutettavissa uudistuksessa ehdotetussa aikataulussa?

- kyllä
- kyllä pääosin
- ei pääosin
- ei
- ei kantaa

Uudistuksen toteuttaminen valtakunnallisesti samaan aikaan on haasteellista maakuntien erilaisten lähtötilanteiden takia.

44. Voimaanpanolain pykäläkohtaiset muutosehdotukset. OHJE: Erittele vastaukseen, mihin pykälään muutosehdotus liittyy lisäämällä pykälän numero ennen muutosehdotusta. Tee näin jokaisen pykälän kohdalla, jota kommentoit.

Mäntyharjun kunta esittää, että lakiesityksen sosiaali- ja terveydenhuoltoa ja pelastustoimea koskevan uudistuksen toimeenpanosta ja sitä koskevan lainsäädännön voimaanpanosta seuraavia kohtia muutetaan:

5 § Etelä-Savon ja Pohjois-Savon maakuntien nimet ja alueet muutettaisiin muotoon:

9) Etelä-Savon maakunta, jonka alue muodostuu Enonkosken, Hirvensalmen, Juvan, Kangasniemen, Mikkelin, Mäntyharjun, Pertunmaan, Pieksämäen, Puumalan, Rantasalmen, Savonlinnan ja Sulkavan kunnista;